

ACC. N:R M. 8246 : 1-18.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Gerd M. Nilsson*

Härad:

Adress: *Barngat. 15, Malmö.*

Socken: *Malmö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år *1877.* i

*Minnesuppteckningar fr. Malmö.
(se tidigare uppt. N. 8187.)*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

No. 8246:1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fa den gamla tiden var inte allat de
bra. Brannvinet var billigt. Jag min-
nar det kostade 15"ie konnman, det är
4 kornter. Och när Poststen gick i Malm-
och Hingvicksköpmans lag och Postvägsta-
get, så var de ut stora var för guld-
Malmen och lag nation i med konnman.
och de kunde shed stora get, men om det
högste, det var för in det. Jag var till 3-4
konnman, men min most kade om det
när hon levde. Det var många om det.
men mina frändan kade till stora. Jag
och den var stora om var spåren och den
troste att det var jag att komma den
till Thedmanen. När man har var att de
trå. Menes den var Jag och. Jag kom
de fristar sig mycket bra att och med.
cin. När när stora. När Posten och
den om de var in den med. Jag
dinner och mycket alla den många, och
den kade de att titta, och de guld, och
när de var kade, var de friska, och or
att man var en sluttig. Och den.
de kade han kade den till. Jag
i en rikligt och de guld i konnman
och

På "Skansen" i Stockholm var det trevligt om
 på söndagen för i den gamla parken.
 Där stod, stogt och andra handlare
 kunde se sig till. Och en hel del som gick
 där mycket och oroligt. Vi som hade
 honom "st". Han var inte omtalad, han
 hade för mycket med sig. Men ett
 par dagar som inte fick honom tänkt
 om. Men vi har något med honom. Det
 var självklart. Han var inte
 och om för honom och honom gick där
 och där. De var inte ett som var glad för
 honom och de gick honom med sig till
 en hel del och hade "Sjön" som lag
 i det som om honom. Guter- och lag.
 Och de gick till för honom och till det
 kunde han inte mer. Och om han de
 om till honom. Vi som tog den
 i parken. Det var ett stort område
 och där var det mycket och det var
 mer och mer. Och det var till
 till och med.

M. 8246:3.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Järpön år 1860 fast på var det en
mångas som de drog upp på stranden för
Bergström till Jellingens i ston. Det var
här en bebyggelse som de brände ner.

De som drog upp de döda hade 10, och det
var mycket färre på den tiden, De brände
inte Jellingens all på många generationer
efteråt. Men mer och mer blev bebyggelsen
i Järpön en Jellingens och Jellingens blev
en allt för rikligt bebyggd och mer och
mer på andra, men till slut blev Jellingens
Den andra, Den blev all för far far va-
rit för rikligt i bebyggelse. Ett par hundra
andra och en Jellingens och det var
vara det var. Det var Jellingens och
och Jellingens och Jellingens ut sig till
homer. De hade för mig, men de var
för att de ville ha en Jellingens som
Jellingens mest och stora gårdar. Och de
hade inte ut Jellingens i Jellingens och
han hade på Jellingens. Men det var
färre och den och den Jellingens. En
gång på Jellingens och Jellingens för

garden school finds ~~new~~ brown all good.

Menne hadde intet mermer. Vel komer
 frikalken fæken att fram intet fast sin
 , mit och mermer var velt att de skalle
 se herme. Det var stora spingar i fæken
 het det var se gamla hus. Men de var
 for vaskinnet, men de vaskalle och ar
 Men det tyet med adiken och felle i
 de inte fæken velt, for de hadde de intet
 vant adiken frikalken var.

De tellen tray van det quibonderet sille star
 Ann bender med sin sageren, sille star
 van. Et lile quibonderet sille star
 de med sille bender. Det van bender
 sille star bender bender de sille star
 bender van det med de bender bender
 bender de bender.

Wenn der Staat in Holzungen & Waldungen
gerundeten für diesen Zweck ist, so
kann ich nicht sagen, dass Holzungen
mehr als nur die Landeskasse in
Waldungen sein können, da diese
das wichtigste Element für den Staat
sind, der in Holzungen & Waldungen
mehr als nur die Landeskasse in

No. 8246:3
Hobbeson born set i' Boston or tyeacht
de inte en bronten, bishon set de atel.
De bodde bittis set enen dars. De bregade
i. inte ingidgion bair. To det en han
set mor kae beere si klor de a' glade
set kan klor kande preter med dene
set kande dene set dui klor brenes
My kroll preter med "ingidgion" Den
kings beeren kan inte tala.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

No. 8246:6.

Jag vet inte om detta är något
som ni har myttar av.

Högskolemyndighet

Rektor Professor

Stockholm 15.

hem mormor tillade om att man
kvarn på

Den mörnga vi lev på vordt det en far-
ut i "Malms". Till oss sig under till
de dag. I Hvitthorsgatan hade de sju
i vakt lura. Och mörten alla mormor
man sig ut. Och den ballade de gator
för Hvitthorsgatan. Den mormor
hade inte något annat mormor hade.

Om mörten i lura han sig inte oss mormor
han hade på stora gator och på ut
en tidning. Jag oss lura på den. Han
hade också lura på mormor hade.

No. 8246:8.

Now we must expect it for "children" who
will be. Men know taking "children" all
day. Men do the car like "children", men not-
sima for common song at the "children"
"Nagade" take and "children". Men do not
expect in the "children" but not "children" men
Men do not in the "children" at the "children"
"children" and "children" men do not "children".
Men do not "children" men do not.

Men do not know for "children" (men in the "children")
Men do not, men do not till "children" "children" men
for "children" - Men do not know "children" at the
"children", men do not "children". Men do not "children".

bestad voh om mai de hiet begunda va
vife dygandee va. De tin vilt ja magt
Noont nu sei dily 1883

8246.9.20

[illegible]

det igen! Han gäddade nästan alla i går.
Här nu är han borta sedan många
år.

M. 8246: 98.

När det blev eldsvåda i Stora för en vecka
det det stiba dog vi också brände, och den
som förmögaren och dog för timmen. Och
de som buken spott. Och den som monder
het till hall och bantar. De hade inget
barnas i den tiden. Utan alla andra bant
vårdnad och vi som de som alla. Och bant
hust mer. För att vi skulle banta
en för.
Högskoleingifallt den
Karlsgatan 15. Greta Abraham

[illegible][illegible]

Jag vill inte latta prästens namn, men
han hette Hallöck
min far lade för honom. Man satt det
inte i tidningen.

16.8246-10-

Da 60 talet var "min far far" hans
far hadde vid Stengaten da var Stengaten
stogt i Holme. Och sine domer och Sten
gæf fram och tillstadi. Nu far
och ett par andra stycken de skänke ett stek
trivvrigation. Och vatt om domerna som
skottsmåla på botten de omkull. Och skidg
fästare i den ena ändan in i sticket och
korsarna. Och sommar höjdes de trycken
de traktaren som vatt på Stenbergs
trappor och var. Där de verkade på vatt
och som vatt. Men da vatt de som om
trikt den. Men farfar hade mändigen
skrivelseverksam och dei hängde seer.
Ja, det är ena rätta frågor, vi obad,
somda den var de far far far
men de hade obad far far den och
skrivelseverksam skänke skänke och hade
vatt ett litet den. Ja jagarne hade vatt
far den tiden. Det var skänkeverksam
hemning och Stenad Hallen och frågor
men vatt inte det i kändingen.

3458
M. 8246 : 11.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

”Ja när det inte är guld som vatten i Halmus!
Det stod en gammal vid Lunds kyrka och såg ut
tänksamt vid Lilla Skolan och när jag
var där när man skulle ha riksdagsföreläsning
föreläsning, då gick man till ”kvarnen”
med Petrus Hagberg, Lennart och Jöns.
Där hade tre gamla gottar och de berömda
inte tvivla. En morgon så jag de stora
De hade stängt skåpet för förtomheten,
och när det kom till att när det var
hela smekarna och i Långan. Jag frågade
inte på en stor vatten när jag tyckte
jag såg dem i förskott. Ja när vi
så såg när man vi hann.

Det är så litet man kommer ihåg
när det är inte mycket värt tyder
jag.

att tala om.

Men Moss-mormon hette Ephantota. Fortind.
 Thomas hollbar sette till strålmand. Thomas
 far han hade vist varit med i mäggen

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Frånbringning, jag var det biten när mormon-
 den hade aldrig redde för det här det blev. Men
 de alla hade jag kommit till frösten Ephantota
 om förtärlighet. Sin förtärlighet fick han
 aldrig se. Han var en gammal man. Ja
 de kom upp och Ephantota var mycket om
 mest hemme. Han blev sedermera gift med
 en gammal hollbar. Han dog 1859 i
 ströma. Och den var han sedan till 1888.
 Han blev översatt av en hollbar i hollbar
 av det A. L. hollbar i det Tomagator. Han
 dog i timman efter. Han hade en son i
 Ephantota som var tomagator, och
 han hade han mest ännu. Tomagator
 till Ephantota hollbar var Ephantota, han
 hette Ephantota. Och den hade de ganska
 ganska mycket om hollbar. För det ganska
 till mäggen han i hollbar det.

Men man förtärlighet hade för hollbar och
 den hade de ganska för hollbar. Det var
 rent icke hollbar. Och hollbar hade de mest.
 För det var för om hollbar hade det var
 nu. Man hade en i hollbar att för det i

De "homet" or "högskolan" i den "högskolan"
 hade en handlad som hade stödd. De hade
 för "högskolan" som den tiden. De var rätt rika
 och när de "högskolan" inte hade pengar de "högskolan"
 de "högskolan" som "högskolan", "högskolan" eller
 vad de kunde "högskolan". Och som kunde
 inte "högskolan", men som hade en "högskolan"
 som som "högskolan" med "högskolan". Men
 de "högskolan" "högskolan" de kunde inte "högskolan"
 de "högskolan" "högskolan" det "högskolan" till
 en "högskolan" som "högskolan". De var "högskolan"
 rika och hade "högskolan" som som "högskolan" de
 till alla "högskolan" att vi "högskolan" de "högskolan"
 att det var "högskolan" "högskolan". De kunde "högskolan"
 i "högskolan" och när "högskolan" var "högskolan"
 "högskolan" som, de "högskolan" var och "högskolan"
 var "högskolan" "högskolan" "högskolan" "högskolan"
 de "högskolan", de "högskolan" "högskolan" "högskolan"
 De var inte de "högskolan" som den tiden
 och inte "högskolan" "högskolan". Vi "högskolan"
 vi inte "högskolan" "högskolan". De hade en
 att som "högskolan" "högskolan" och hade
 "högskolan" i "högskolan" "högskolan" "högskolan" "högskolan"
 "högskolan" "högskolan".

Beord föll i familjen "Halm" och nämnes
en man som de brukade "Gud Tader". Han
var glad för pengarna och ville gärna hjälpa
de fattiga med sin port pengar. En gång
kom en burs till honom med sin älska
och sa för sig sina 10 för honom. Jag
skall säga snart ut den ^{nu} jag skall för
möte. Hvaran hette födden. Den den
ene namnens gick efter den andra, men
ingen födden ^{den}. Den sa ^{att} hade Gud
fader honom för gatan. "Fader" kommer
du inte och hamnar i lämnar. Nej behåll
den och allt den med vilken i de födden.
När Gud fader skulle ta upp honom, som
hag inskrift i riketsregister och hans namn
var förtade stammar. Men honom var
atten och melaton. Gud fader blev glad
den gången och hela Halm's skattkista och
tyckte att det var bra att någon kunde vara
honom igen.

Han hade burs i lämnat av stora pengarna
och förtärligheten, men nu är han död
den mång ^{är} vi. Hans namn var Nilsson

Ms. 8246: 18.

858

Ms. 8246: 18.

They sat in the room in the
evening. They sat in the
room in the evening. They sat in the
room in the evening.